TIESAS PRIEKŠSĒDĒTĀJA RĪKOJUMS

2007. gada 12. septembrī *

Lieta C-73/07

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 234. pantam, ko *Korkein hallinto-oikeus* (Somija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2007. gada 8. februārī un kas Tiesā reģistrēts 2007. gada 12. februārī, tiesvedībā

***Tietosuojavaltuutettu***

pret

***Satakunnan Markkinapörssi Oy*** **un** ***Satamedia Oy***.

TIESAS PRIEKŠSĒDĒTĀJS,

ņemot vērā tiesneša referenta E. Levita priekšlikumu,

uzklausījis ģenerāladvokāti J. Kokoti [*J. Kokott*],

* Tiesvedības valoda — somu.

izdod šo rīkojumu.

## Rīkojums

1 Ar 2007. gada 7. jūnija prasības pieteikumu Eiropas datu aizsardzības uzraudzītājs (turpmāk tekstā — "datu uzraudzītājs") lūdza atļauju iestāties šajā lietā, lai iesniegtu apsvērumus par *Korkein hallinto-oikeus* uzdotajiem prejudiciālajiem jautājumiem.

2 Šis prasības pieteikums tika iesniegts, pamatojoties uz 47. panta 1. punkta i) apakšpunktu Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 18. decembra Regulā (EK) Nr. 45/2001 par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti (OV L 8, 1. lpp.).

3 Lai pamatotu savu pieteikumu, datu uzraudzītājs apgalvo, ka Tiesa savos iepriekšējos rīkojumus atzinusi datu uzraudzītāja tiesības iestāties lietās, kuras tā izskata. Šajā sakarā datu uzraudzītājs atsaucas uz 2005. gada 17. marta rīkojumiem lietā C-317/04 Parlaments/Padome (Krājums, I-2457. lpp.) un lietā C-318/04 Parlaments/Padome (Krājums, I-2467. lpp.).

4 Šajās lietās Tiesa atļāva datu uzraudzītājam iestāties lietā, kaut arī viņš nav minēts EKL 7. panta 1. punkta sarakstā un šādas viņas tiesības nevar tikt pamatotas ne ar minēto tiesību normu, ne Tiesas Statūtu 40. pantu. Tiesa uzskatīja, ka Regulas Nr. 45/2001 47. panta 1. punkta i) apakšpunkts ir pietiekams juridiskais pamats.

5 Tāpat no minētajiem rīkojumiem izriet, ka datu uzraudzītāja tiesības iestāties lietā ir ierobežotas ar attiecīgo uzdevumu, kas viņam ir uzticēts. Kā minēts Regulas Nr. 45/2001 41. panta 2. punktā, šis uzdevums cita starpā nozīmē, ka datu uzraudzītājs atbild par padomu sniegšanu Kopienas iestādēm un struktūrām un datu subjektiem visās lietās, kas attiecas uz personas datu apstrādi.

6 Jautājumi, kas šajā lietā ir uzdoti Tiesai, attiecas uz 3. panta 1. punkta, 9. panta un 17. panta interpretāciju Eiropas Parlamenta un Padomes 1995. gada 24. oktobra Direktīvā 95/46/EK par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti (OV L 281, 31. lpp.). Saskaņā ar šīs direktīvas 1. pantu, tās mērķis ir nodrošināt, lai dalībvalstis aizsargātu fizisku personu pamattiesības un brīvības un it īpaši viņu tiesības uz privātās dzīves neaizskaramību attiecībā uz personas datu apstrādi.

7 Datu uzraudzītājs uzskata, ka lūguma sniegt prejudiciālo nolēmumu mērķis ir skaidri ietverts tam piešķirtajā uzdevumā.

8 Attiecībā uz datu uzraudzītāja pieteikumu iestāties šajā lietā ir jāatgādina, ka tiesības iestāties lietā, kuru izskata Tiesa, ir regulētas Tiesas Statūtu 40. pantā, kurā šādas tiesības ir atzītas visām fiziskām un juridiskām personām, kas konstatē, ka Tiesā iesniegtas lietas iznākums skar to intereses. Tāpat šajā pantā ir noteikts, ka ar argumentiem, kas ietverti pieteikumā par iestāšanos lietā, drīkst atbalstīt tikai vienas puses prasījumus. Līdz ar to šo pantu var piemērot, lai atrisinātu tiesvedībā Tiesā izskatāmo strīdu (skat. Tiesas priekšsēdētāja 2004. gada 30. marta rīkojumu lietā

C-453/03 *ABNA* u.c., Krājumā nav publicēts, 14. punkts; 2004. gada 25. maija rīkojumu lietā C-458/03 *Parking Brixen*, Krājumā nav publicēts, 5. punkts, kā arī 2006. gada 9. jūnija rīkojumu lietā C-305/05 *Ordre des barreaux francophones* un *germanophone* u.c. (Francijas Advokātu kolēģijas lūgums), Krājumā nav publicēts, 7. punkts).

9 EKL 234. pantā, saskaņā ar kuru tika ierosināta šī lieta, nav paredzēta tiesvedībā izskatāmā strīda atrisināšana, bet tiesvedība, kuras mērķis ir nodrošināt vienādu Kopienu tiesību interpretāciju, Tiesai sadarbojoties ar valsts tiesām, tādējādi ļaujot pēdējām minētajām lūgt interpretēt Kopienu tiesību normas, kuras tās piemēros to izskatāmajos strīdos (šajā sakarā skat. 1973. gada 1. marta spriedumu lietā 62/72 *Bollmann*, *Recueil*, 269. lpp., 4. punkts; Tiesas priekšēdētāja 2006. gada 2. maija rīkojumu lietā C-306/05 *SGAE*, Krājumā nav publicēts, 4. punkts, un iepriekš minēto rīkojumu lietā *Ordre des barreaux francophones* un *germanophone* u.c., 8. punkts).

10 Līdz ar to iestāšanās lietā prejudiciālā nolēmuma tiesvedībā nav iespējama (skat. Tiesas priekšsēdētāja 1964. gada 3. jūnija rīkojumu lietā 6/64 *Costa*, *Recueil*, 1194. lpp., un iepriekš minēto rīkojumu lietā *Ordre des barreaux francophones* un *germanophone* u.c., 9. punkts).

11 Piedalīšanās tiesvedībā EKL 234. pantā paredzētajos gadījumos ir regulēta Tiesas Statūtu 23. pantā, kurā tiesības iesniegt Tiesai procesuālos rakstus vai apsvērumus ir paredzētas tikai attiecīgajām pusēm, dalībvalstīm, Eiropas Kopienu Komisijai, vajadzības gadījumā arī Eiropas Savienības Padomei, Eiropas Parlamentam, Eiropas Centrālajai bankai, Eiropas Ekonomikas zonas līguma līgumslēdzējām pusēm, kā arī EBTA Uzraudzības iestādei un trešajām valstīm. Ar jēdzienu "attiecīgās puses" šajā tiesību normā tiek saprastas tikai puses valsts tiesā izskatāmajā prāvā (šajā sakarā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Bollmann*, 4. punkts, un iepriekš minēto Tiesas priekšsēdētāja rīkojumu lietā *SGAE*, 5. punkts).

12 Tā kā datu uzraudzītājs nav skaidri minēts Tiesas Statūtu 23. pantā un tā kā pamata tiesvedībā viņš nav "attiecīgā puse" minētā panta izpratnē, tad viņš nav tiesīgs iesniegt Tiesai apsvērumus par iesniedzējtiesas uzdotajiem prejudiciālajiem jautājumiem.

13 Tā kā datu uzraudzītāja iesniegtais lūgums nevar tikt izskatīts ne saskaņā ar Tiesas Statūtu 40. pantu, ne arī saskaņā ar šo statūtu 23. pantu, tas ir jānoraida kā nepieņemams.

**Par tiesāšanās izdevumiem**

14 Tā kā tiesāšanās izdevumi nav bijuši, par tiem nav jālemj.

Ar šādu pamatojumu

TIESAS PRIEKŠSĒDĒTĀJS

izdod rīkojumu:

**1) datu uzraudzītāja pieteikumu par iestāšanos lietā noraidīt kā nepieņemamu;**

**2) nav jālemj par tiesāšanās izdevumiem.**

[Paraksti]